

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 352/2017
11.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 61. став 1. у вези става 5. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Недељковића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж I 92/16 од 17.10.2016. године, у седници већа одржаној 11.05.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Недељковића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године и Вишег суда у Чачку Кж I 92/16 од 17.10.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године, против окривљеног АА, на основу члана 498. став 1. у вези члана 211. став 1. тачка 1) ЗКП продужен је притвор, одређен решењем Основног суда у Чачку Кв 184/16 од 10.05.2016. године и продужаван решењима тог суда Кв 281/16 од 22.06.2016. године, Кв 324/16 од 22.07.2016. године и Кв 357/16 од 19.08.2016. године, а који притвор му по наведеном решењу може трајати до упућивања окривљеног у Завод за извршење кривичних санкција, али најдуже док не истекне време трајања казне затвора изречене пресудом Основног суда у Чачку К 186/16 од 20.09.2016. године.

Решењем Вишег суда у Чачку Кж I 92/16 од 17.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Владе Недељковића, изјављена против решења Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године.

Против наведеног правноснажног решења Вишег суда у Чачку Кж I 92/16 од 17.10.2016. године, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Влада Недељковић, у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 4. у вези члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и

укине побијано решење Вишег суда у Чачку Кж I 92/16 од 17.10.2016. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање. Међутим, по оцени овог суда, из образложења захтева, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажног решења Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости указује да је решење Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године донето уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, јер је у доношењу одлуке учествовала судија која се морала изузети у смислу члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП, зато што је у поступку у коме се окривљеном судило у одсуству, као председник већа учествовала у доношењу пресуде К 81/11 у ком предмету је потом дозвољено понављање поступка, па су списи истог спојени списима предмета К 9297/10 (у ком поступку је такође дозвољено понављање), ради једновременог одлучивања у поновљеном поступку вођеним под бројем К 186/16, након чега је иста судија учествовала као председник већа у доношењу решења о продужењу притвора Кв 407/16 од 27.09.2016. године, након изрицања првостепене пресуде у поновљеном поступку К 186/16. Бранилац истиче да је наведена судија била дужна да и без било каквог захтева обустави сваки рад на предмету и о постојању разлога обавести председника Вишег суда који ће је решењем изузети и одредити да се предмет додели другом судији по редоследу.

Врховни касациони суд најпре констатује да је одредбом члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП прописано да битна повреда одредаба кривичног поступка постоји ако је на главном претресу учествовао судија или судија поротник који се морао изузети, па у вези са тим, одредбом члана 37. став 1. тачка 4) ЗКП прописано је да ће судија или судија поротник бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету, ако је у истом предмету поступао као судија за претходни поступак или је одлучивао о потврђивању оптужнице, или је учествовао у доношењу мериторне одлуке о оптужби која се побија жалбом или ванредним правним леком или је учествовао у поступку као тужилац, бранилац, законски заступник или пуномоћник оштећеног, односно тужиоца или је саслушан као сведок или као вештак, ако тим закоником није другачије прописано. При томе, наведена битна повреда одредаба кривичног поступка не односи се на ситуацију предвиђену чланом 37. став 2. ЗКП у којој судија или судија поротник може бити изузет од судијске дужности у одређеном предмету (ако постоје околности које изазивају сумњу у његову непристрасност).

Полазећи од наведеног, по налажењу овог суда, неосновано се захтевом браниоца окривљеног АА, указује да је решењем Основног суда у Чачку Кв 407/16 од 27.09.2016. године, учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка

4) ЗКП, јер учествовање судије Наташе Лазовић у својству председника већа у доношењу пресуде К 81/11 у поступку у коме је окривљеном суђено у одсуству и који поступак је потом поновљен и списи предмета спојени списима предмета К 9297/10, ради једновременог одлучивања у поновљеном поступку К 186/16, по налажењу овог суда, није био разлог за изузеће наведене судије, при одлучивању о притвору након изрицања првостепене пресуде у поновљеном поступку К 186/16, јер ова судија није као председник већа које је одлучивало о притвору након изрицања првостепене пресуде у поновљеном поступку, учествовала у доношењу мериторне одлуке која се побија жалбом. Осим тога, разлог који бранилац у захтеву истиче, у смислу члана 37. став 2. ЗКП, због којег би поступајућа судија евентуално могла бити изузета од судијске дужности у предмету, не утиче на питање постојања наведене битне повреде одредаба кривичног поступка.

Због напред изнетог, неосновани су наводи захтева да је првостепеним решењем, а тиме и другостепеним решењем (којим је одбијена као неоснована жалба изјављена против првостепеног решења), учињена повреда закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.